

ontnemingsbeslissing

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Parketnummer: 500.00339/16

Uitspraak: : 8 mei 2019

Tegenspraak

Beslissing van dit gerecht van 8 mei 2019 gegeven op de vordering van het openbaar ministerie ingevolge artikel 1:77 van het Wetboek van Strafrecht in de ontnemingszaak tegen de veroordeelde:

E.L.G.,

geboren op [datum] in Curaçao

wonende in Curaçao, Pos Cabai Residence A2

Procesgang

Het openbaar ministerie heeft een vordering ingediend d.d. 21 maart 2018 die inhoudt dat aan de veroordeelde de verplichting zal worden opgelegd tot betaling van een geldbedrag aan het Land ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel, geschat tot een bedrag van USD 10.782.272,37.

De officier van justitie heeft ter terechtzitting aangegeven dat de vordering alleen het wederrechtelijk voordeel betreft voor de feiten waarvoor de betrokkene in de onderliggende strafzaak door het gerecht is veroordeeld.

De veroordeelde is bij vonnis van het gerecht van heden in de strafzaak veroordeeld ter zake van - kort gezegd en voor zover hier van belang - verduistering (onder feit 1). Dit feit is gepleegd in de periode tussen 8 februari 2010 en 26 mei 2010. Aan de veroordeelde is een gevangenisstraf opgelegd van vier jaren met aftrek van voorarrest.

Onderzoek van de zaak

Deze beslissing is gegeven naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 12 april en 3 mei 2019.

Het gerecht heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen door de veroordeelde en de raadsman naar voren is gebracht.

Schatting van het wederrechtelijk verkregen voordeel

Standpunt van de officier van justitie.

De officier van justitie heeft ter zitting gevorderd dat aan de veroordeelde de verplichting wordt opgelegd tot betaling van een geldbedrag aan het Land ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel van USD 10.782.272,37. De officier van justitie heeft voor de precieze berekening verwezen naar het rapport berekening wederrechtelijk verkregen voordeel in het dossier. Dit rapport komt er op neer dat het voordeel is gebaseerd op het bewezenverklaarde feit onder 1. Gelet op de op dat feit betrekking hebbende bewijsmiddelen komt het voordeel uit op bovengenoemd bedrag.

Standpunt van de verdediging.

De raadsman heeft verzocht de vordering tot ontneming af te wijzen. De raadsman van de veroordeelde heeft bepleit – zo begrijpt het gerecht – dat het wederrechtelijk voordeel wordt geschat op nihil. Hij heeft daartoe gesteld dat de veroordeelde geen enkel wederrechtelijk verkregen voordeel heeft genoten aangezien het door hem overgemaakte bedrag van 11 miljoen USD een lening is geweest van hem aan Hu en Silver van IIG en zij deze lening niet aan hem hebben terugbetaald.

Oordeel van het gerecht.

De maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel strekt ertoe te bereiken dat de veroordeelde in de vermogenspositie wordt gebracht die zou hebben bestaan indien hij niet onrechtmatig had gehandeld.

Het gerecht acht aannemelijk geworden dat de veroordeelde door middel van of uit de baten van het onder 1 bewezenverklaarde feit van verduistering, waarvoor hij heden is veroordeeld, wederrechtelijk voordeel heeft verkregen.

De stukken van het dossier houden dienaangaande – kort gezegd – het volgende in.

Op 8 februari 2010 en op 26 mei 2010 is in opdracht van de veroordeelde in zijn functie van curator een geldbedrag van in totaal 10.782.257,37 USD van de bankrekening van de failliete boedel van Banco Maracaibo N.V overgemaakt naar een aantal andere bankrekeningen in het buitenland, waarna het direct daarna weer verder is overgemaakt en zodoende uit het (juridische) zicht van de faillissement rechter-commissaris is geraakt.

De veroordeelde heeft ter zitting van het gerecht bij de behandeling van zijn strafzaak op 12 april 2019 erkend dat hij deze bedragen heeft overgemaakt, maar heeft daarvoor als reden gegeven dat hij het geld ten behoeve van de boedel heeft uitgeleend aan een solide bedrijf.

Het gerecht is van oordeel dat het misdrijf van verduistering reeds was voltooid op het moment dat de bedragen, zonder toestemming van de faillissement rechter-

---

commissaris en zonder enig aannemelijk geworden financieel voordeel voor de boedel, in opdracht van de veroordeelde van de faillissementsrekening werden afgehaald.

Ondanks dat niet is kunnen worden vastgesteld op welke bankrekeningen het geld uiteindelijk terecht is gekomen, en wie bevoegd was daarover te beschikken, gaat het gerecht er bij gebreke van enige aanwijzing van het tegendeel van uit dat de veroordeelde ook in het vervolgetraject over deze geldbedragen kon beschikken en ook heeft beschikt.

Hij heeft met dit alles het wederrechtelijk verkregen voordeel daadwerkelijk genoten. Zoals al in de strafzaak is overwogen, is niet aannemelijk geworden dat het zou gaan om een lening die niet aan hem is terugbetaald.

De omstandigheid dat niet is kunnen worden vastgesteld of de veroordeelde zelf rechten heeft verkregen op aandelen Girobank, doet daaraan niet af.

Het verweer wordt daarom verworpen.

Het gerecht waardeert op grond van de bewijsmiddelen de schatting van het totaal wederrechtelijk verkregen voordeel op een bedrag van afgerond 10.782.257 USD. Dit staat, naar de koers van 26 mei 2010 van 1,78 Naf per USD, gelijk aan een bedrag van Naf 19.192.417,-.

Het gerecht legt de bewijsmiddelen die in de strafzaak voor het bewijs zijn gebruikt ten aanzien van het onder 1 bewezenverklaarde feit van verduistering, ten grondslag aan zijn ontnemingsbeslissing. Omwille van de leesbaarheid zullen deze bewijsmiddelen als een aanvulling op deze beslissing worden opgenomen. Opgemerkt wordt dat waar in de bewijsmiddelen over de verdachte wordt gesproken, de veroordeelde moet worden gelezen.

Verplichting tot betaling aan het Land

De raadsman heeft ter terechtzitting verzocht de op te leggen betalingsverplichting op nihil te stellen in verband met ontbrekende draagkracht bij de veroordeelde.

Draagkracht

Het gerecht overweegt dat in een ontnemingsprocedure de draagkracht alleen dan met vrucht aan de orde kan worden gesteld indien *aanstands* duidelijk is dat de veroordeelde op dat moment en in de toekomst geen draagkracht heeft of zal hebben. Gelet op de omstandigheid dat de veroordeelde de beschikking heeft (gehad) over de door hem verduisterde 11 miljoen USD, die tot op de dag van vandaag niet zijn terugbetaald, is dat niet aannemelijk geworden. Er is dan ook, in elk geval in dit stadium, onvoldoende reden op grond van de draagkracht van de veroordeelde de betalingsverplichting op een lager bedrag dan het geschatte voordeel vast te stellen. Het verzoek wordt daarom afgewezen.

Wel ziet het gerecht aanleiding de betalingsverplichting te verminderen wegens de ook in het vonnis in de strafzaak genoemde overschrijding van de redelijke termijn. Nu die overschrijding bijna 10 maanden bedraagt zal het gerecht de betalingsverplichting verminderen tot NAF 19.185.000,-.

Aan de veroordeelde dient, ter ontneming van het door hem wederrechtelijk verkregen voordeel, de verplichting te worden opgelegd tot betaling aan het land van een bedrag van NAF 19.185.000,-.

Met betrekking tot de toepasselijke wettelijke voorschriften.

Tot 10 oktober 2010 was het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen van toepassing. Het feit waarmee het wederrechtelijk voordeel is verkregen is gepleegd voor de inwerkingtreding van het huidige Wetboek van Strafrecht. Nu het nieuwe ontnemingsartikel 1:77 Sr ruimer is dan het oude wetsartikel 38^e Sr NA en niet gunstiger is voor de veroordeelde, zal het gerecht bij de schatting en vaststelling van het wederrechtelijk voordeel het oude wetsartikel toepassen.

Dat geldt niet voor het vaststellen van de hoogte van de vervangende hechtenis. Tot 10 oktober 2010 diende ingevolge artikel 38^e Sr NA (oud) in verbinding met artikel 59 Sr NA (oud) vervangende hechtenis tot ten hoogste zes jaar te worden opgelegd, voor het geval noch volledige betaling noch volledig verhaal van het verschuldigde ontnemingsbedrag zou volgen. Per 10 oktober 2010 is de duur van de maximale vervangende hechtenis verlaagd tot drie jaar.

Nu de het verlaging van de maximale vervangende hechtenis als gunstiger voor de veroordeelde moet worden aangemerkt, zal het gerecht toepassing geven aan de nieuwe bepaling van artikel 1:59 Wetboek van Strafrecht.

De op de leggen maatregel is daarom gegrond op de artikelen 38^e (oud) van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen en artikel 1:59 van het Wetboek van Strafrecht.

Beslissing

Het Gerecht:

Stelt het bedrag waarop het door de veroordeelde wederrechtelijk verkregen voordeel wordt geschat, vast op NAf 19.192.417,- (negentien miljoen honderdtweënnegentigduizend vierhonderdzeventien gulden).

Legt de veroordeelde de verplichting op tot betaling aan het land Curaçao ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel, van een bedrag van NAf 19.185.000,- (negentien miljoen honderdvijfentachtigduizend gulden).

Bepaalt dat bij gebreke van volledige betaling of verhaal vervangende hechtenis wordt toegepast voor de duur van **3 (drie) jaren**.

Deze beslissing is gegeven door de rechter mr. drs. S.M. van Lieshout, in tegenwoordigheid van mr. F. Kruiswijk, griffier en is uitgesproken op de openbare terechtzitting van het Gerecht in Curaçao op 8 mei 2019.